12557/B

B XXIV Har

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

https://archive.org/details/b30517333

ORATIO

ANNIVERSARIA

IN

THEATRO Collegii Regalis
Medicorum Londin. &c.

ORATIO
ANNIVERSARIA
IN
THEATRO COLLEGII REGALIS
MEDICORUM
LONDINENSIUM,
Ex *HARVEII* Inſtituto,

Habita Die 18° OCTOBRIS, 1743.

LONDINI:

Proſtant venales apud J. ROBINSON ad inſigne
Leonis aurati in *Ludgate-ſtreet*, & Bibliopolas
tàm Londinenſes quàm Weſtmonaſterienſes.
M DCC XLIII.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

VIRO ERUDITISSIMO

HENRICO PLUMPTRE, M. D.

PRÆSIDI DIGNISSIMO,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Regalis MEDICORUM;

HANC

ORATIONEM,

ILLORUM JUSSU

PUBLICI JURIS FACTAM,

Eâ quâ par eſt obſervantiâ

D. D.

ROBERTUS BANKES.

ORATIO HARVEIANA.

EGO verò ac lubens—— Quid enìm jucundius, quàm defunctorum virtutibus parentari? Quid honeſtiùs, quàm laudes, virtutum præmia, ampliſſimo ſtipendio redonare? Hæ ſunt lacrymæ, Auditores, quibus nos bonorum noſtrorum ſpargimus favillas; grata hæc quotannìs commemoratio, perpetua quæ condimus monumenta.

Quid enim? Quantillùm morti cedit? Exuviis corporum depoſitis, tumulos ſuper immortalè eminent Virtutes, ſociiſque ſe immiſcent animis; has dùm memores recolimus,

recolimus, quaſi in horto deambulantes, ſuaviſſimos undequaque flores carpere videmur; nec iniquâ tamen iſtâ lege, quâ breves roſas, hæ enim fato ſuperiores, nos etiàm eripiunt fato. Hinc defunctos, LINACRUM, CAIUM, HARVEIUM, præſentes intuemini; hinc perpetuus Collegii ſtatus, perpetua populo defluxit ſalus.

Feliciſſimo æternitatis augurio ſocietatem hancce noſtram inſtituit HENRICUS; auſpicato ſcilicet iſto tempore, in quo, ex EDOARDI proſapiâ in ſe coalitâ, ceſſerat extinctus furor civilis, pacique redonâſſet Britanniam. Quo melius igitur audiret Pater Patriæ, tàm in civibus ſuis conſervandis, quàm in renovandâ prole numeroſiori; optimos undique, LINACRI ſuaſu, in unum coëgit Medicos, & ſuorum ſaluti præeſſe juſſit; ut, quibus pepercerit belli ſtrages, ſalubriori & diuturniori fruerentur vitâ. Patriæ admodum, quod tantâ fuerit apud HENRICUM LINACER gratiâ; vobis vero impenſiùs gratulor, Collegæ Ornatiſſimi, quod nec Regi, nec

LINACRO

LINACRO ſua ſe ſpes fefellerit. Quod in annalibus veſtris verſandis nullâ ſordeſcens liturâ feſtivè nitet quæque pagina, & illuſtre reſignat nomen, hujuſce ſolennitatis deliciæ, & ornamenta. Paucos ſanè habuimus, qui nos re ditârunt, pauciſſimos vero, & in hoc gloriemur licet, pauciſſimos, inquam, qui non virtutis ampliârunt fundum. Frugi caſtique hæredes majorum ſuorum famam ſibi ſolummodo mutuatam crediderunt, poſteris ingenti cum fœnore perſolvendam. Siquid igitur communi ſit exemptum ſorte, ſiqua hactenùs pateat immortalitati via, an indecentèr id huic noſtræ ſpondemus ſocietati? Cujus in commune bonum fundantur ædes, quibus ex virtute ſolâ accrevit Patrimonium.

Lares igitur, & Tutelares noſtros intrà anguſtos horum parietum limites contineri noluit HARVEIUS, nè privati id modò juris videretur, quod publici eſſe debuerat. Novit quantum polleant exempla, & quàm mirè omnium allectent animos, amabili nos dedimus contagio, in imitationem erubeſcimus,

beſcimus, in æmulationem accendimur, tandem quasì divinitùs impulſi præſcriptos extrà fines evagamur, idem fit unicuique laborum curſus, eadem gloriæ participatio.—— Sacra hæc idcircò fieri, & majorum veſtrorum imagines publicè quotannìs exhiberi voluit, ut adoptivos Linacro ſuſcitaret Harveius.

Primas igitur adſume, Linacer, Literarum & Medicinæ lumen, & dùm tua perluſtrem ſtadia, & labores domi foriſque memorem, meæ ſecundus fac ſis Orationi, famæque invigiles tuæ.—— Sed nec natales celebrârunt tuos Genethlia, nec, qualis ſis futurus, prædixit Orator; altum prorsùs de te ſilentium, tu linguam, tu loquendi donaturus artes. Lethargiæ enìm ad inſtar tacito obrepens greſſu omnium mentes conſopiêrat Ignorantia; Literaturæ ſiquid ſupererat, id in Monachorum ſcriniis, quaſi ſepulturæ donatum, requieſcebat; ſuaves licet notaret Titulus reliquias, Atticum hoc cœnare ſuis vetuit Luxuria, cæteris invidit Superſtitio. Tenebricoſum

nebricoſum igitur LINACRO inſtituendum erat iter, viæ nec dux, nec comes; averſos habuit quamplurimos, ſecundantem neminem: OXONIÆ, quam ſplendidè diſſimilis ſui! profectus fruſtrà quærit, quas ipſe olìm OXONIÆ conditurus eſt, Philoſophiam & Medicinam. Peregrè abi, egregius Exul, proſcriptas Itali revocârunt muſas; Romæ tuos anhelant amplexus, congeneres te Florentiæ depoſcunt animæ; ſed nec longas Romæ moras, nec quoſcunque tibi honores meditetur LAURENTIUS, Etruſco te diutinum credas cœlo. Ceres altera, coluiſti, quas peragrâſti, terras, Britanniæ nè deſis tuæ. Domi reverſum majora te manent, Juventutis Principem curæ deſtinat HENRICUS tuæ, morum felix ac ſalutis Arbiter! Ampliſſimos laborum tuorum proventus collige, Principum gratias, optimorum amicitiam: Sed nec in medio laudum tuarum itinere te ſubducas, nec, quas reſtituiſti, artes & ſcientias tecum commori ſinas: Improles morieris, LINACER, niſi

&

& has animi tui dotes, æquè ac incerta iſta fortunæ bona, legitimo dicaveris teſtamento. Cavit hoc, & Infantulas, quas tolli juſſerat, artes veſtræ mandavit curæ; Medicinæ excellentiam perſpexit Medicus, & intereſſe has nimium nobis, quam quas ſemel in libertatem vindicatas, iterùm ut in ſervitium relabi pateremur. Anteceſſores igitur veſtros in ſodalitium ſibi adſcivit, quod ex HENRICI gratiâ auctoritate ſtabilivit publicâ; ſocietatem novam ſuam ipſe primus Præſes doctrinâ locupletavit, moribus ſancivit ſuis; teneram adhuc ædes intrà ſuas comitiis veſtris habendis accommodatas enutrivit, quas moriens in perpetuum Apollini conſecravit. Quo futuri germinarent Nepotes ſui, OXONIÆ cathedras inſtituit duas, CANTABRIGIÆ unam; chariſſima hac LINACRIANI amoris pignora fovete, ſorores pluſquam germanæ, & quotiès feſtus hicce reluceſcat dies, totiès orientem ſalutemini LINACRUM, Literarum & Medicinæ lumen.

Quemnam

Quemnam verò vobis poſt LINACRUM potiùs? quam qui LINACRO monumentum exſtruxerit, qui ex ſuo univerſis innoteſcit ſuſpice fideliſſimum marmor, FUI CAIUS.

Salve, CAIE, nomen omni laudum mearum præconio honeſtius; ſalva ſit ergò tibi fama tua; ingrati tamen, & indigni prorſus videremur, ſi, in hâc annuâ commemoratione noſtrâ, tacitum te prætermittamus unquam. Ob privata igitur tua in nos collata beneficia, quod Inſignibus iſtis gentilitiis nos ditaveris; quod acerrimus Collegii vindex ſemper fueris, & ſtator; quod Præſidis officium paternâ totiès geſſeris curâ; ſine te gratiis, te amore, te pietate proſequamur.

Aureum alterum, Collegæ Ornatiſſimi, in CALDWALDO ramum agnoſcite; ſi tantus ſit vobiſcum LINACRI, CAII ſi tantus honos, quod ædes haſce fundaverint, & conſervaverint; quâ non CALDWALDUM reverentiâ accipietis? Cui vel artis ipſius fundamenta, cui veſtrum debetis HARVEIUM. Novit ille, medicinam agreſtium

ad inſtar arborum crudos ſolummodo & immaturos edituram fructus, nî ſurculi in morem Anatomiæ ſuccreſcat inſitiva, ideóque cum prænobili LUMLEIO ſuo prælectiones vobis Chirurgicas inſtituit. A te igitur, CALDWALDE, hujuſce ſolennitatis natales jure ducimus, quæ tardè admodùm, at tempeſtivè adoleſcens, ſub HARVEIO viriles attigit ſtatus.—— Parvi res momenti citò citiùs emergunt; horæ unius, alterius forſan Oſtentatio, & Fungus; Artem verò non difficilem minùs, quam humano generi neceſſariam, reſtituere nè dicam, ſed, de novo inſtituere, plus eſſet quam quod intrà ſæculi unius limites ſperare poſſemus, nè id HARVEIO ſoli hodiernus vindicaret dies.

Philoſophia (ex ancillâ quasì in dominam evecta) Medicinam ſibi diſcolorem adeò effinxerat, ut à ſe nihil abhorreret magìs, ſpecioſa ſanè incedebat, at incerta prorſus, & vaga; Heſternâ quâ non Hypotheſi hodiè ſuperbiens, craſtinæ ſpolium, & ruina; ſimplicitas ergò ſibi reſtituenda

erat

erat ſua, & meretriciæ hæ reſcindendæ veſtes: Hæc CALDWALDI veſtri cura, hic erat HARVEII noſtri labor.

Simplex Ille, ac ſi Naturæ filius, patiens & intentus operi, ac ſi circulationem prævidiſſet ſuam, intimos humani corporis receſſus penetravit, & cultro famæ ſuum patefecit iter. Antiquorum induſtriam ſibi præpoſuit exemplum, ſeipſum Poſteris daturus; Ingenio, peracuto licet, minimum confiſus; rationi, niſi ab experimentis ſæpiùs inſtitutis ſubactæ, parùm; veritati unicè conſuluit, non ornamentis: Laborioſas enim philoſophantium nugas inutile abjecit pondus, ſecundas tractare partes dedignatus, cùm totum ſibi vacaret Theatrum. Medicinam igitur non ab HARVEIO reſtauratam prædicamus, ſed de novo inſtauratam gloriamur; alii ſe naturæ miniſtros eſſe jactàrant, Naturæ HARVEIUS obtemperando imperavit: Agendo, & patiendo indeſeſſus illam nec in minimis evaneſcentem, nec in maximis latitantem deſeruit; à corde ſequax hunc adoritur

PROTEUM,

PROTEUM, per capillares pellucentem tubulos, per ingentem Hepatis inſequitur molem, per non-amplius-aëreas Pulmonum venas novâ erubeſcentem purpurâ ſalutabat reducem, & perpetuo ligabat vinculo.

Quod HIPPOCRATI penitùs ignotum, quod GALENO incertum ſemper, & fallax, quod Romanam ſuperiùs eluſerat diſciplinam, id vobis omnibus abſolutum numeris tradidit HARVEIUS. Pulſuum originem, & cauſas aſſignavit, Venæ ſectionis morem, & modum; inanem ſpecificorum ablegavit turbam, & rationalem poſuit medicinæ baſin. Primitiæ hæ circulationis tuæ, uberiorem indies fructum redditurae; neque enim minor tibi, HARVEIE, debetur honos, quod aliis honori portam aperueris; qui ex meſſis tuæ ſpicilegio in laudes, in famam inclaruerunt. Spiralem cordis fabricam, reciprocos circuli tui moderantis æſtus, LOWERO inveſtigandam dediſti. Bilem, non ampliùs difficilem, GLISSONIO cohibendam. Intricatos glandularum

dularum Mæandros, ipſe enìm prætendiſti filum, rectâ permeavit WHARTONUS viâ. Quantâ, quantâ cum luce effulſeris, O! Sydus HARVEIANUM, tales cùm habueris orbis tui Satellites.

Privatæ verò munificentiæ tantiſpèr cedant laudes publicæ, & has intrà ædes, ferro abreptas, incendio devaſtatas, bis ab HAMÆO vobis reſtitutas, domeſticæ ſit virtuti locus. Quod ſi HALÆI nomen proximiùs adjungam, id nec à me præmaturè factum, nec vobis injucundum fore arbitror; pari enìm ergà vos amore flagrabant ambo, diſſimili quanquam ſtudio. Præſens ille, quodcunque veſtrûm inſerviret commodis, dono dedit; alter ad coëmendos libros quingentos moriens legavit libras; illi igitur viventium magis, alteri mortuorum cura; hic APOLLINI ſuum reædificavit templum, alter disjecta undique collegit Oracula; hic ex largitis prædiis ſacerdotio perpetuando conſuluit, alter ſepulchrale ſingulis exſtruxit monumentum. Quid enim aliud eſt hocce HALÆI munus, quam ſi Biblio-

thecæ inſcripſiſſet veſtræ, Siste Viator, mores animoſque meorum perſpice, hìc requieſcunt famæ cuſtodes ſuæ, quos vivos requieſcere noluit ſalus publica.—— Delphos hoſce alteros, Socii Ornatiſſimi, colite igitur, & ornate; majorum veſtrorum virtutes aſſumite, minoribus veſtras reddite. Foràs Linacri dignitatem, domi fraternum Hamæi animum, utróque ingenuam Harveii ſimplicitatem æmulemini. Unicum hoc mihi à vobis exorandum reſtat, ut, quos & quales in ſocietatem admiſſuri eſtis, cautiſſimè inſpiciatis; neque enìm, licet vos quam libentiſſimè maxumos haberi, ultimos numerari vellem. At Aurantii ad inſtar mali in perpetuum effloreſcat, ſicut hactenùs effloruit hocce Collegium, maturo onuſtum fructu, maturanti turgidum & pœnè oppreſſum, nec deficuæ interim gemmæ, futuræ ætatis, futurorum ſæculorum promiſſa.

Harveianum non ampliùs moratus eſſem convivium, nî vos, Collegæ Ornatiſſimi,

mi, ad Inſignia iſta converſos ſpectâſſem; cur mihi PELLETTII ſe à præſidio ſubducentis deſiderium? Cur PLUMPTREI honores noſtros nuperrimè averſantis memoriam excitâſtis? Illos ego vel conſultiùs omiſeram; fruſtrà enìm vos concordes habeam, quod cæteros omnes virtutibus prægravâſſent ſuis, quod Cathedræ illi auctoritatem, Societati dignitatem attuliſſent, quod nulla unquam nobis ſecundior arriſiſſet ætas, aut LINACRIANÆ familiæ auguſtior, ſi in mediâ oratione deficiendum ſit, & dimidiatas illis impertiam laudes. Sed & precibus ſe flecti noſtris paſſus eſt, &, exemplo utinàm profuturo, alterum nobis annum indulſit PRÆSES; O! ſi priſca vobis redirent tempora, aut alterno nos regeretis imperio, Amica Sydera. Felix ſit fauſtumque futuris oratoribus exordium, ità enìm PELLETTIO viſum fuit; hanc mihi provinciam demandavit PLUMPTREUS.

F I N I S.